

Faneva misionářem

Marissa Widdisonová
Církevní časopisy
(Podle skutečné události)

Faneva pohlédl z okna na rušnou ulici před svým domem. Viděl, jak lidé tahají vozíky plné zeleniny, rýže, látek a dalšího zboží na prodej. Slyšel trubení aut a psí štěkot. Poté zaslechl něco jiného.

„Mami, někdo klepe na dveře!“ zavolal Faneva. Maminka otevřela dveře. Na prahu stáli dva mladí muži v obleku a kravatě. Faneva nikdy neviděl ve svém sousedství na Madagaskaru někoho, kdo by byl takto oblečený.

„Jsme misionáři z Církve Ježíše Krista Svätých posledních dnů,“ řekl jeden z nich. „Učíme druhé o Ježíši. Můžeme se s vámi podělit o své poselství?“

Když je maminka pozvala dovnitř, Faneva měl obrovskou radost. Celá rodina se shromáždila, aby naslouchala poselství o Ježíši Kristu a o tom, že Jeho Církev je znovu zde na zemi.

Od té doby misionáři navštívili Fanevovu rodinu ještě mnohokrát. Přinesli s sebou

knihu s názvem *Příběhy z Knihy Mormonovy*. Faneva ji se svou rodinou moc rád četl.

Jednoho dne budu misionářem a budu s druhými sdílet Knihu Mormonovu, řekl si pro sebe Faneva.

Při další návštěvě misionáři učili Fanevovu rodinu, jak se modlit. Faneva se dozvěděl, že s Nebeským Otcem může mluvit kdykoliv a kdekoliv.

Jednoho dne budu misionářem a budu druhé učit o modlitbě, pomyslel si Faneva.

Nadešel den, kdy měli misionáři připravenou důležitou otázku.

„Budete následovat příklad Ježíše Krista a dáte se pokřtít?“ zeptal se jeden z nich.

Faneva ve svém srdci pocítil radost. „Ano!“ řekl.

„Ano!“ řekli jeho bratr a maminka.

Tatínek řekl, že na křest ještě není připravený. Ale souhlasil, aby se zbytek rodiny dal pokřtít. A tak se také stalo! Fanevu pokřtil jeden z misionářů, kteří ho učili o Ježíši Kristu.

Jednoho dne budu misionářem a budu pomáhat druhým dát se pokřtít, pomyslel si Faneva.

Chození do Primárek byla jedna z nejlepších součástí toho, že byl Faneva členem

Církve. Faneva měl moc rád činnosti a akce a rád poznával nové kamarády. Ale ze všeho nejraději zpíval písně z Primárek. Jednou v neděli zpívali v Primárkách písně o sdílení evangelia.

„Já misionářem už teď chci být,“ zpíval Faneva. „I když věk na to ještě nemám.“

Misionářskou práci mohu začít vykonávat už teď, uvědomil si Faneva. *Nemusím na ten den čekat!*

Od té doby Faneva vyhledával možnosti, jak sdílet evangelium.

Snažil se být dobrým příkladem. Zval druhé na shromáždění. Pomáhal sousedům. Za pár let byl dostatečně starý na to, aby mohl pomáhat misionářům učit ve městě druhé. Za dalších pár let sám sloužil na misii, kde poznával nové lidi a sdílel evangelium, stejně jako ho misionáři sdíleli s ním. ●

„Raději bych trávil čas s misionáři, než abych dělal cokoli jiného,“ říká Faneva. **Byl povolán sloužit jako misionář ve své vlastní zemi, na Madagaskaru.**